

Vi tror på pædagogisk idræt.

Pædagogisk idræt tager udgangspunkt i en fænomenologisk læringsforståelse, der sætter kroppen i centrum for al erkendelse og udvikling via prærefleksiv sansning og erfaring med omverdens fænomener. Via disse sansninger og erfaringer udvikles barnets bevidsthed.

Barnet har en medfødt bevægelsesglæde, og det er vigtigt, at barnet bevarer glæden ved bevægelse og fysisk aktivitet hele livet. Barnet lærer gennem kroppen, og derfor skal kroppen sættes i centrum. Barnets selvværd og selvtillid stimuleres via oplevelser med kroppen. I bevægelse lærer barnet at samarbejde, løse konflikter og mestre konkurrence. Bevægelse og fysisk aktivitet styrker hjerte, muskler, knogler, sener og ledbånd. Via pædagogisk idræts aktiviteter udvikles derudover bl.a. sprog, sanser, begreber, fantasi, kreativitet og kommunikationsevner og gør barnet klar til livets mange udfordringer.

Barnet oplever verden igennem kroppen. Det oplever og udforsker verdens muligheder og grænser via kroppen. Ved at have fokus på kroppen udvikles barnet i sin heldhed.

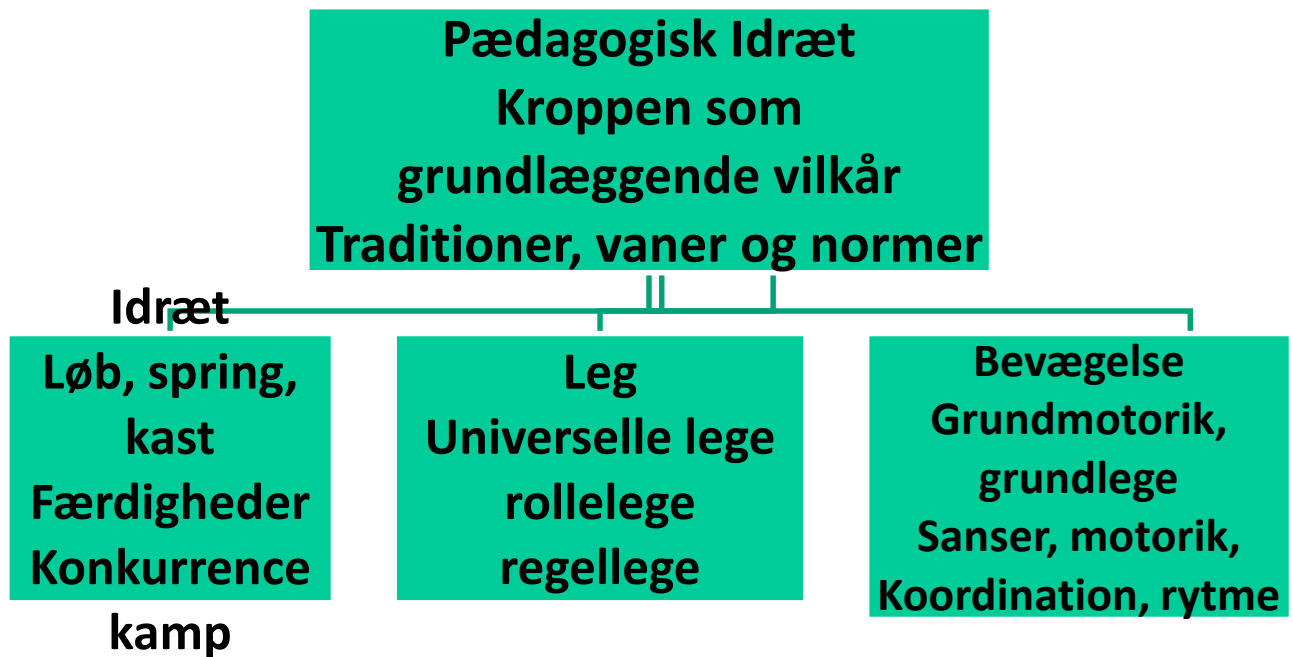
Formålet med at integrere pædagogisk idræt i pædagogikken er, at skabe en kultur hvor læring foregår via pædagogisk idræts aktiviteter, og hvor bevægelsesglæden er omdrejningspunktet.

Pædagogisk idræt indgår som en integreret del af arbejdet med temaerne i den pædagogiske læreplan, og derved understøtter pædagogisk idræt de pædagogiske mål og bliver vores middel og metode i det pædagogiske arbejde.

Et fælles grundlag for os er pædagogisk idræt, hvilket betyder, at vi har et fælles værdigrundlag og et fælles sprog. Vi er bevidste om, at vi er kropslige rollemodeller og går forrest ved at igangsætte pædagogisk idræt aktiviteter, hvor alle børn har mulighed for at deltage på egne præmisser.

En forudsætning for at barnet kan være i bevægelse er, at personalet er i stand til at skabe rammerne såvel indendørs som udendørs til alsidig bevægelse. I Idrætsbørnehuset Bavnehøj er rummene ikke fastlåst i bestemte løsninger i forhold til en konkret aktivitet. Der er plads til at ændre på indretningen med henblik på nye ideer og muligheder. Det er med til at inspirere og motivere barnet til bevægelse, idræt og leg.

I de planlagte aktiviteter sættes kroppen i fokus i alle handlinger. Personalet ved, at barnet lærer gennem kroppen og derfor skal udfordres til at kunne beherske og erfare, og derved få overskud til erfaringsdannelse. Formålet med at arbejde med pædagogisk idræt er, at skabe en kultur hvor læring foregår gennem aktiviteter, og hvor bevægelsesglæden er omdrejningspunktet.

Pædagogisk idræt tager udgangspunkt i **idræt, leg og bevægelse** som middel til at opnå et pædagogisk mål. (Citat: Grethe Sandholm fra VIA, UC, Århus og DIF)

Barnet sanser og danner sig erfaringer og viden om verden og om sig selv ved at agere i verden. **Leg** har en høj prioritet i pædagogisk idræt. Barnet udforsker og eksperimenterer og barnet udvikler sig derved og henter næring til læring. Leg er for os: grundlege, parallelle lege, rollelege og regellege.

Bevægelse er aktiviteter børnene selv igangsætter. Her opøver børnene færdigheder, efterligner og øger deres kropslige mestring. Bevægelse er for os grundmotorik, sanseintegration, koordination, rytmik og motorisk udfoldelse.

Idræt er, hvor barnet deltager i eller selv laver aktiviteter som styrker, træner, stimulerer og lærer barnet om dets krop, og hvor barnet er i bevægelse i struktureret form med rammer, regler og socialt samvær. Idræt er for os bevægelseslege, konkurrence og kampe.

Gennem idræt, leg og bevægelse bruges imitation og improvisation, hvilket giver barnet en generel erfaringsdannelse til livet.

Det formelle og uformelle rum: I den pædagogiske idræts praksis vægter vi de fysiske rammer højt, da det er en forudsætning for at idræt, leg og bevægelse kan foregå hele tiden og overalt, såvel ude som inde.

I det **formelle rum** er det personalet der bevidst igangsætter forskellige former for leg og bevægelse for at styrke barnets udvikling og færdigheder. Her er leg og bevægelse et middel til at nå målet. Personalet kan her iagttage og reflektere over praksis med børnene for netop at kunne tilrettelægge det videre forløb. Her er de voksne rollemodeller.

Det **uformelle rum** tager udgangspunkt i barnets egen bevægelseskultur, hvor barnet impulsivt tager initiativ til leg og bevægelse både individuelt og socialt, dvs. legen og bevægelsen er et mål i sig selv. Personalet har her mulighed for at iagttage det enkelte barns bevægelsesmønstre og færdigheder, hvilket giver personalet en viden om barnets aktuelle udviklingszone.

Barn til barn, barn til voksen og voksen til barn relationerne kan foregå i både det formelle og det uformelle rum, hvilket åbner for et utal af muligheder for udviklingen af barnet i sin helhed.

Pædagogisk bagdør som metode i pædagogisk idræt: I de pædagogisk tilrettelagte aktiviteter skal der være plads til alle, både den enkelte og gruppen. Her er det vigtigt, at det pædagogiske personale anerkender, på hvilket niveau det enkelte barn kan være med ved at skabe flere deltagelsesmuligheder i aktiviteten. Barnet skal have mulighed for ro og tid for at blive motiveret til at deltage i aktiviteten. Det betyder blandt andet, at barnet ikke skal være alene eller stå alene, og at det altid kan bakke ud af aktiviteten, uden at det ødelægger noget for selve legen. Ved at justere rammer og regler sikrer det pædagogisk personale alles deltagelse, så både de voldsomme og forsigtige børn oplever glæde og udfordringer.

Zonen for nærmeste udvikling: Er en pædagogisk teori, hvor vi gennem iagttagelser af barnet kan støtte det i den videre udvikling ved at have på fokus på:

1. Barnets **aktuelle udviklingszone**, som barnet lige nu er i stand til at klare på egen hånd.

2. Barnets **nærmeste udviklingszone**: Vi støtter barnet hen mod at prøve nye ting og har her særlig fokus på, hvad barnet formår at klare selv, og hvad der fortsat kræver særlig opmærksomhed og støtte fra pædagogen frem mere udvikling.

Pædagogens rolle bliver at være støtteperson i barnets læringsrum ud fra 3 vinkler:

- Et voksenstyret læringsrum, hvor den voksne går foran og viser vej.
- Et barnestyret læringsrum, hvor den voksne går bagved og støtter.
- Et fælles læringsrum, hvor den voksne går ved siden af og er en vigtig del af barnets læreproces.

Læringsteorien Flow: Flow tilstanden skaber livets naturlige rusmidler. Det vil sige, at det er hjernens elektroniske måde at belønne sig selv på, når den gør et godt stykke arbejde. Flow er en tilstand, hvor den voksne eller barnet er fuldstændig opslugt af en leg, og hvor der glemmes både tid og sted. I denne tilstand udnytter vi vores læringspotentiale fuldt ud. Flow kan kun skabes, når der er en naturlig balance mellem vores færdigheder og vores udfordringer. Flow tilstanden indebærer, at sanserne er vidt åbne, og at ens opmærksomhed smelter sammen med aktiviteten. Flow kan være, når vi fordyber os i en bevægelsesleg, som hverken er angstfremkaldende eller kedelig.

Som personale bliver vores pædagogiske opgave at skabe en kropslig hverdag og et bevægelsesmiljø, som stimulerer og motiverer barnet til at ville udforske, lære og erfare uden at det føler sig presset.

Krop og hjerne: Når barnets bevidsthed er "jeg kan", så betyder det, at barnet kan mestre med hele kroppen. Når kroppen og bevidstheden bliver to sammenhængende størrelser må barnet, for at kunne gøre sig erfaringer gøre brug af sin krop. Det betyder, at barnet får en tro på sig selv og såfremt troen og følelsen er til stede, giver det barnet en naturlig bevægelsesglæde. Barnet skal sanse og mærke med hele sin krop. Derved føler barnet sig værdifuldt, og barnet bliver bevidst om "jeg kan". Barnet skal have følelsen af at være værdsat, som den det er, og det man kan. Hvert barn er unikt. Du er din krop, derfor skal den bruges. Der skal gøres erfaringer, og barnet skal blive bekendt med egne reaktioner gennem forskellige oplevelser.

